

Yeter ki Sen Gitme Anne

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Temmuz 2024

"Yani, öylesine ciddiye alacaksın ki yaşamayı,yetmişinde bile, mesela, zeytin dikeceksin,hem de öyle çocuklara falan kalır diye değil,ölmekten korktuğun halde ölüme inanmadığın için,yaşamak yanı ağır bastığından."(Nazım Hikmet Ran)Ölümsüzlüktür revaçta olan saltanatımı sonlandırma ihtimaliVe ölüm... Kıyarken içimi için için:Çivit mavisi gözlerinde kaybolduğumVe sesinle bana yaşattığınO nazlı o narin esintinKaçınıcı kuvvetyidın sen, söyle?Esmer teninde sevdanınKaç küp idi içimde saklı o buz dağı? Esaretim ve ecelim...Acele etmiş olsam bile ölmek içinVe işte cahilce kendime verdiğim zarar ziyanNe metruktü gözlerimin haznesiNe de yalandı hazine değerinde varlığınKüpeştesinde dümeni bendeki gemininVe kulvarımda hüznüVe ruhumda saklı özüTek geçtiğimdinTek geçildiğimTek elimde kalem değerinde resmettiğimSenin büyülu ve buğulu gözlerin...Ah, anne sefasını sürmediğin kadar hayatınCefa yüklü ömründeSevginle bakaya kaldığınİssızlığın perçeminde yaşayan bir şarkısın senYaşattığımsın da gözlerinden gelen yaşınHem de yasının şiarı benim sadece benVe sadece ben her iki elindeVe sadece ben:Dediğin gibi elin ve kolunHatta nefesinSoyutlandığım evrendenYetmediTecrit edildiğim hücremdenKanayan mısraımsınKopuk telli sazımsınSalkım saçak varlığımndaVe iç dünyamdaAsla şüheda olmayan dünümdenSevdiceğimsin sevecenYüreğimden s/üzülenHer külü her gülüVe evet: anne ben bil yeter kiSadece sev ve bırakma elimiİhtar çektiğim cihanınİbraz ettiğim fermanınYanık ucunda tüm yazdıklarımınSana da söz verdiğim gibi:Ne seni terk ederim ne kendimiAra ara kaçkın aklımlaAyan beyan beni yarı yoldaBıraksa bile kalemimBen senin kalender yüreğinin direğiyimDilemmasında geçen ömrünÖzet geçtiğimse olsaydı keşke sadece örgün bir dünyaHala okulluHala mektepliAlaya alsa da alayı insanlarınVe her biri alaylı olsa bileBana mal etmedikleri sevgiyi nazıAlayına gücensem deRabbim ve de sen beni terk etmedikten sonraSönene değin ferimSolup gidene değin neferi olduğum nefesim ve nefesinAşka biat bir kasırğaYandan çarklı cihanın ulemasıUlak bildiğim kadar kalemimin sabırsız dünyasıVe dinmez nazıAsla solmayacaksın da Allah'ın izniyleAsla da sönmeyecek içimdeki çocuğun neşesiBazen umut bazen kaygıBak, anne, bak sadece:Hala elimde bana aldığın uçan balonİçtimada geçen hayatımVe tefrikamVe onca sertifikam diplomam ne ki:Yeter ki sen, gitmeYeter ki yetmez dediğim bunca hüznün çeperindeSenle kalemimleYetindiğim kadar bende yetebilseydim cihana keşke ah, keşke...

Şiiri Değerlendirin

Günümün Şiiri

Şairin Önceki Şiiri